

Nýggja byrjanin hjá hondbóltslandsliðnum:

TAÐ ER ÓTRÚLIGA LANGT Á MÁL

Føroyskur landsliðshondbóltur hevur í HM undankappingini í Italia fingið staðfest, at tað er ótrúliga langt á mál. Vónbrotið eftir greiða tapið fyri Italia staðfestur, at føroyskur landsliðshondbóltur ikki kann hoppa eitt trin um. – Vit hava bara verið saman í triggjar vikur. Tað verður betri, sigur Sonni Larsen, landsliðsvenjari

Tróndur Arge – Bolzano, Italia

“Hetta er ein nýggj byrjan.” Tað eru slagorðini, tá landsliðið verður úttikið. Í skjótt tiggju ár hevur landsliðsarbeiðið hjá monnum verið óstøðugt. Avleiðingin er, at spælarar raðfesta ikki hondbóltin nóg høgt, og at liðið er ikki samanspælt.

Fyri nøkrum árum síðani fer Hondbóltssambandið aftur í holt við landsliðshondbólt. Higartil hevur serliga U21 landsliðið gingið fremst við at koma til HM endaspælið, meðan kvinnurnar hava vunnið seg víðari úr innleiðandi undankappingini, og U24 landsliðið vann Emerging Nations í fjør.

Helst var ætlanin, at A-landsliðið hjá monnum nú skuldi vísa seg fram, hóast mótstøðan er sterk í HM undankappingini. Serliga Ukraina og Rumenia, meðan Italia er millumvøran.

Til landsliðsúttøkuna eru sjei spælarar, sum hava verið til HM endaspælið í Algeria. Tað er næstan helmingurin av hópinum. Onkrir aðrir hava ongan landsdyst spælt. Har í millum menn sum Sigmundur Nolsø og Sámal á Tjaldrafløtti. Stóra stjørnan er Peter Krogh, sum danskari, men lýkur treytirnar fyri at spæla við føroyska landsliðnum. Hann hevur bara spælt eina kapping.

Við fyri at vinna

Undan kappingini verður eisini sagt, at føroyska liðið fer til Italia fyri at vinna. Skilt á tann hátt, at hvør dystur verður spældur fult út. Tað ljóðar sjálvsagt, men vit kenna øll orðingina frá Landskrona-tíðini í fót bólti, tá vit vóru við fyri at læra. Tað kann eisini blíva ein umbering, fyri at bara roynd okkurt nýtt og fjala úrslitið aftanfyri tað.

Til tíðir sæst tað ikki aftur á vøllinum í Palasport høllini í Bolzano. Føroyska liðið er fleiri ferðir í púra óvandum støðum og tað kostar. Tað er lætt at filast á, men tað eru fleiri frágreiðingar. Millum annað hevur føroyska liðið eitt skifti í dystinum móti Italia, fimm spælarar av 16 skaddar.

–Vit hava óvanliga nógvar avbjóðingar við hópinum, tí vit fáa so nógvar skaðar. Tað ger at vit brúka meiri orku, men eisini at vit mugu gera ymiskar broytingar í verjuni, sigur Sonni Larsen.

Undan kappingini er vónin, at vit klára at verða við í øllum trimum dystunum. Úrslitið er, at hóast føroyskur hondbóltur er í framgongd, so eru vit ikki við í nøkrum av dystunum.

–Tað er torført, tá vit bara hava vant saman í triggjar vikur. Nú hava vit so funnið útav hvat vit skulu heim at arbeiða við. Eitt eru avtalurnar á vøllinum, men vit

mugu eisini venja í styrkishølinum, sigur Sonni Larsen.

Kritikkur úr Føroyum

Eftir dystin móti Italia, sum heilt klárt var okkara vánaligasti, er eitt sindur av kritikki í Føroyum. Fyrrverandi landsliðsspælarin, Heini Hanusarson, skrivaði á sosialu miðlunum, at hann helt tað vóru fleiri spælarar, sum kundi verið við. Eitt nú nevndi hann Áka Egilsnes, Julian Olsen, Pætur Mikkjalsson, Rógva Dal-Christiansen og Róa Berg Hansen. Hann fíltist eisini á, at tað manglaði stýring í verjuni.

Landsliðsúttøkan er eitt, men tað tykist púra greitt, at líka mikið hvønn tú tók við, so hevði samlaða úrslitið ikki verið nógv øðrvísi. Talan er um spælarar, sum eru líkir í evnum og spæla á sama stigi.

Tó er tað áhugavert, at tá 16 spælarar eru úttíknir, so kunnu fleiri spælarar nevast, sum kundi havt verið við. Tað er eitt framstig fyri føroyskan landsliðshondbólt, sum fyri skjótt tiggju árum síðani mátti nærmast lokka spælarar á landsliðið.

“Tað ljóðar býtt at siga so”

Tveir av royndastu monnum á føroyska landsliðnum, Tróndur Kragesteen (Neistin) og Rókur Akralið (Kyndil) eru vónbrotnir eftir seinasta dystin. Serliga seinni

hálvleikur móti Italia er vánaligur, men teir vanda sær um málið, sum eisini er í ordan. Tó siga teir eitt áhugavert, tá hugsað verður um, at teir hava verið við fyrr.

–Tað ljóðar býtt at siga so, men eg haldi faktist at tað manglar lítið í, so kunnu vit spæla upp í móti teimum, sigur Tróndur Kragesteen og hevur næstan hug at flenna – hóast hann meiner tað.

Niðurstøðan er, at liðið kann gera nógv við teir veikleikarnar, sum vit síggja til hesa undankappingina. Í fleiri førur er talan um einfaldar avtalur, sum vit ikki klára at halda. Tað ber til at venja og spæla upp á pláss, eru boðini frá okkara royndastu spælarum.

Tí tykist ein loysn, har landsliðið hevur fleiri samligar og fleiri dystir á høgum stigi, at kunna geva landsliðnum nógv. Og tað upp á stutta tíð. Hartil eru fleiri spælarar í holt við at fáa fótafestið í útlenskum feløgum, meðan aðrir ungir fara av landinum í hondbóltsørindum.

Ikki ein góð byrjan – men ein byrjan

Føroyar hava ongantíð vunnið ein HM ella EM undankappingardyst. Tað er ikki broytt, hóast tað var ein vón um, at vit kundu gera tað móti Italia. Tað er ongin skomm at standa eftir við ongum stigum, men tað er

harmligt, tá so nógvir spælarar ikki spæla upp til sitt besta.

Vónin var, at hetta skuldi verða ein nýggj og góð byrjan hjá føroyskum landsliðshondbólti, men talan bleiv bara um eina byrjan. Kanska enntá ein hálv vánaliga byrjan, men nú er landsliðsarbeiðið í gongd. Venjararnir og spælararnir hava fingið staðfest, at tað er langt á mál. Fleiri góð boð upp á landsliðsplássini, sum sita heima, hava fingið at vita, at eitt landsliðspláss á føroyska A-landsliðið ikki er ein sjálvfylgja.

Hondbóltssambandið og baklandið hjá teimum hava fingið staðfest, at triggjar vikur er ikki nøkur tíð til at spæla eitt landslið saman. Bragðið í Algeria kom ikki av ongum.

Tá alt kemur til alt, so hava fyrirreikingarnar – bæði langtíðar og stuttíðar – ikki verið á nøktandi stigi. Tá kunnu vit ikki vænta at taka stig móti londum sum Rumenia og Ukraina. Eisini eru vit upp í móti landsliðsvenjarum, sum til dagligt eru venjarar hjá FC Barcelona og øðrum stórfeløgum í Evropa.

Vit hava fingið staðfest hvar føroyskur landsliðshondbóltur er. Blívur tað ikki betri í framtíðini, so kunnu vit filast á, men beint nú tykist hetta bara verða tað stigi vit kunnu avrika á.

